

Stichting Hulpfonds Jongeren Roemenië

Echte hulp is investeren in mensen!

18^e NIEUWSBRIEF

december 2013

Aan: donateurs, sympathisanten en overige geïnteresseerden van de **Stichting Hulpfonds Jongeren Roemenië**.

Voor u ligt onze 18^e jaarlijkse Nieuwsbrief. Een heel bijzondere, zo vinden wij zelf. Naast de gebruikelijke informatie over de Stichting en onze ervaringen in Roemenië treft u twee artikelen aan, geschreven door Nederlandse reisgenoten. Voor beiden was het de eerste Roemenië-ervaring. Hebt u vragen of opmerkingen aarzelt u dan niet om te reageren!

Ons Hulpfonds en aantallen studiebeurzen.

Het volgende staatje geeft een historisch overzicht van de verstrekte studiebeurzen:

1994/1995	1	2004/2005	96
1995/1996	5	2005/2006	80
1996/1997	13	2006/2007	68
1997/1998	29	2007/2008	72
1998/1999	30	2008/2009	76
1999/2000	41	2009/2010	70
2000/2001	43	2010/2011	106
2001/2002	66	2011/2012	96
2002/2003	76	2012/2013	87
2003/2004	83	2013/2014	83

Ontmoeting met studenten op een hotelkamer in Iași, oktober 2013

*V.l.n.r.: **Alexandru Huzum**, 1^e jr. Bouwkunde, **Sandu Vișan**, 1^e jr. Master Materiaalkunde, **Mariana Cociurcă**, 1^e jr. Kunstacademie, **Rud Leunissen**, voorzitter, **Vasile Nedea**, 1^e jr. Materiaalkunde*

Financiën

Inkomsten	2007	2008	2009	2010	2011	2012
<i>Vast</i>	7.883,33	8.713,57	8.528,97	11.607,29	10.672,23	13.611,31
<i>Incidenteel</i>	5.503,78	3.373,78	6.118,78	8.449,70	8.501,31	7.315,-
<i>Rente</i>	174,20	143,96	140,21	109,34	152,33	98,60
Totaal:	13.561,31	12.231,31	14.787,96	20.166,33	19.325,87	21.024,91

Uitgaven						
<i>Studiebeurzen</i>	13.650,-	15.750,-	15.750,-	15.325,-	21.050,-	19.500,-
<i>Kosten</i>	788,92	613,43	629,81	716,86	1.046,99	856,39
Totaal:	14.438,92	16.363,43	16.379,81	16.041,86	22.096,99	20.356,39

We prijzen ons gelukkig dat we heel trouwe donateurs hebben. Daarvoor hartelijk dank !
De inkomsten zijn voor het grootste deel "vast". Het is opvallend hoe weinig verloop er is onder onze donateurs. Dit terwijl veel grote landelijke stichtingen te maken hebben met verminderde inkomsten. Dat kan deels worden toegeschreven aan de recessie, maar ook aan negatieve publiciteit over hoge organisatiekosten. Daar hoeft u bij ons niet bang voor te zijn; het is ons beleid om de kosten te beperken tot het noodzakelijke minimum.

Bestuursfunctie vacant

Onlangs heeft Ad Emmen, bestuurslid sinds 2010, besloten om ons bestuur te verlaten. Dat betekent dat we op zoek zijn naar een opvolger in het bestuur. Wie voelt er voor om mee te werken aan ons mooie goede doel? Het is niet al te tijdrovend, en het biedt bovendien de mogelijkheid om eens mee te reizen naar Roemenië.

Ad, bedankt voor het werk dat je met veel inzet voor onze stichting hebt gedaan.

Nieuw logo

U herinnert zich wellicht het logo waarmee onze stichting gestart is, in zwart-wit. We hebben dat enkele jaren geleden vervangen door een moderner exemplaar, in kleur (zie de kop op blz. 1).

Recent is gebleken dat dit nieuwe logo ongeschikt is om te gebruiken in promotie-materiaal. Daarom hebben we een nieuw logo aangeschaft. We vinden dat deze afbeelding buitengewoon goed weergeeft waar onze stichting mee bezig is. In de komende tijd zullen we het in gebruik gaan nemen.

Bezoek aan Roemenië in oktober 2013

Ons bezoek aan Roemenië dit jaar (11 t/m 27 oktober) was heel bijzonder omdat 2 mensen uit Nederland ons daar een aantal dagen vergezeld hebben. Op zaterdag 19 oktober kwam Jan van Eyk met het vliegtuig, één dag later Koen Jacobs.

Jan van Eyck is een goede kennis die al eerder toegezegd had om eens mee te gaan. Hij heeft veel ervaring in het maken van filmopnamen en heeft daar prima apparatuur voor. Door hem zijn in Roemenië een week lang opnamen gemaakt. In de eerste plaats uiteraard van onze activiteiten, maar ook van de omgeving, het landschap, etc. Hij is met de auto mee terug gereisd naar Nederland. Op dit moment is hij druk bezig met het samenstellen van een film die een beeld geeft van de activiteiten van onze stichting. We gaan die gebruiken voor promotionele activiteiten en fondsenwerving. Stukken ervan zullen ook op onze website gezet worden. Verder in deze Nieuwsbrief treft u zijn persoonlijke impressies aan van deze reis.

Eén dag later kwam Koen Jacobs naar Roemenië. Koen is bestuurslid van de stichting SDB te Amersfoort. Deze stichting ondersteunt vanaf het studiejaar 2010/2011 32 studenten Verpleegkunde, via onze stichting. Al in het begin van onze contacten met SDB hebben we hen uitgenodigd om eens

mee te gaan, om in de praktijk te kunnen zien hoe hun sponsorgeld geïnvesteerd wordt. In oktober was het zover en is Koen Jacobs 4 dagen bij ons in Roemenië geweest.

Vanwege zijn aanwezigheid hebben we een bijeenkomst georganiseerd voor alle gesponsorde studenten Verpleegkunde, en wel in de vorm van een klein symposium.

Dat begon met een korte presentatie onzerzijds over het ontstaan en de werkwijze van onze stichting, inclusief de oprichting van een Roemeense partnerorganisatie in 2010.

Vervolgens heeft Koen Jacobs het woord gevoerd. Na uitleg over de stichting SDB heeft hij gesproken over de Gezondheidszorg in Nederland. Tot slot heeft Dr. Malancea, orthopeed en voorzitter van onze partner "Asociația Romano-Olandeza" gesproken over ontwikkelingen in de Gezondheidszorg in Roemenië.

Tot slot van deze bijzondere middag hebben de studenten cadeaus ontvangen. Voor de afgestudeerden hadden we fraaie verpleegstershorloges, de studenten kregen studiepakketten.

Ontmoetingen in Roemenië. We hebben in Roemenië de gebruikelijke ontmoetingen gehad met vertegenwoordigers van diverse weeshuizen en de Kinderbescherming. En ook weer veel studenten en ex-studenten ontmoet, 43 om precies te zijn. Een aantal willen we met name noemen:

- Ildiko Kertesz, het meisje dat we zijn gaan ondersteunen op verzoek van Levente Gál, de reisleader tijdens de drie groepsreizen. Ze woont bij haar oma, in een dorp op onze route. Elk weekend komt ze uit de universiteitsstad Cluj naar huis; ze zorgt dan ook voor het hoeden van de twee koeien.

We werden heel hartelijk ontvangen; oma had zelfs een heerlijke lunch klaar staan. Heel bijzonder was dat we een fles bessenlikeur mee kregen, die nog door opa is gemaakt. Dat moet ongeveer 10 jaar geleden zijn, want opa is in 2004 overleden. Ildiko is nu 3-jaars Filosofie; maar ze start ook al met het 1e jaar Psychologie. Ildiko is een zelfbewuste jongedame aan het worden, met een duidelijke mening.

- Anamaria Trifanov, studeert viool aan het Conservatorium in Iași, 2e jaar. Ze werd door ons uitgenodigd op een diner. Het gaat goed met haar, en ze werkt hard. Ze vertelde nog eens hoe fijn ze het gevonden heeft om vorig jaar voor onze stichting te spelen in Nederland! Dit jaar had ze meegedaan aan een competitie in Moldavië en zich verbaasd over het hoge niveau aldaar. In haar ogen waren er "wonderkinderen" aan het spelen! Het had haar gestimuleerd om extra hard te studeren, zei ze.

- Paul Gorban. We treffen Paul op een boekenbeurs, en worden door hem en zijn vrouw Mihaela op de koffie uitgenodigd. Vol trots laten ze hun nieuwe appartement zien. Het stel maakt een vrolijke en gelukkige indruk; ze zijn duidelijk happy. Paul is opgegroeid in het Jongensweeshuis in Dorohoi en heeft met onze steun Filosofie gestudeerd van 2002 tot 2006, aansluitend de Masterstudie gedaan, gevolgd door zijn Promotie in 2011. Hij heeft 4 dichtbundels op zijn naam staan en hij schrijft essays. Daarnaast heeft hij een twintigtal boeken geredigeerd. Als student al werkte hij als journalist bij een lokale krant. Hij heeft nu een vaste baan als lector aan een universiteit en hij presenteert 2 programma's over literatuur en kunst op de locale TV. Voorwaar een succesverhaal !

- Een trompet voor de Muziekschool.

Twee jaar geleden kregen we op de Muziekschool in Botoșani te horen dat er veel leerlingen interesse hadden in trompet. Helaas konden ze dat niet aanbieden, er was geen trompet. Dank zij een genereuze aanbieding van de fa. Joosten Muziekinstrumenten te Melick hebben we een trompet kunnen aanbieden.

- Missionswerk Ost-Europa "Er bleibt treu".

Al geruime tijd hadden wij ongeveer 8 m³ materialen in opslag voor het Ziekenhuis in Botoșani, maar het lukte niet om (gratis) transport te vinden. In het afgelopen jaar heeft deze organisatie op Evangelische grondslag uit Wermelskirchen bij Köln dit probleem opgelost. Deze stichting brengt enkele keren per jaar met een eigen vrachtwagen hulpgoederen naar Botoșani, waar ze een "Cantina" hebben. Onze materialen zijn door hen meegenomen met een transport in mei.

We hebben in oktober hun lokaliteiten in Botoșani bezocht; het is een dagopvang, waar elke dag 80 arme kinderen na schooltijd worden opgevangen. Die kunnen er eten, en ze krijgen

huiswerkbegeleiding.

Voor deze kinderen worden ook vakantiecampen georganiseerd; daarvoor heeft men een eigen locatie in de Karpaten.

Asociația Romano-Olandeza.....

Een vast programmapunt (sedert 2010) is de "Jaar"-vergadering van onze Roemeense Partnerorganisatie.

Het doel van deze organisatie is hetzelfde als dat van onze stichting: hulpbehoevende, maar getalenteerde Roemeense jongeren ondersteunen bij de studie. Dat betekent dus ook: fondsenwerving. In Roemenië kan iedereen met een salaris 2% van de te betalen loonbelasting "gratis" bestemmen voor een goed doel. Hier wordt veel gebruik van gemaakt, m.n. de Roemeense Orthodoxe Kerk wordt veelal begunstigd.

Fondsenwerving is ook daar hét onderwerp. Vorig jaar was afgesproken dat onze oud-studenten actief zouden worden opgespoord (via sociale media). Helaas hebben we dit jaar (weer!) moeten constateren dat er niet veel van terecht is gekomen. De vorig jaar door ons gevonden dame om daar actief aan te werken is tot onze teleurstelling zelfs helemaal niet verschenen !

We geven de moed niet op; nu gaan we enkele oud-studenten zelf benaderen om deze kar te gaan trekken.

Het volgende stukje is een reisverslag van Koen Jacobs, ontleend aan de website van SDB Investment (www.sdbinvestment.nl):

Naar Iași en Botoșani, op werkbezoek bij project Roemenië

Het stond al eerder op het programma. Afgelopen oktober kwam het er van. We brachten een bezoek aan Iași en Botoșani, aan het project Roemenie. Dit op uitnodiging van de Stichting Hulpfonds Jongeren Roemenie (SHJR). We maakten kennis met de studenten die onze financiële bijdrage ontvangen. We spraken met directies van scholen. Ook bezochten we enkele zorginstellingen. Met bewondering keken we naar de werkwijze van Rud Leunissen, Piet Verhoeven (SHJR) en medereiziger Jan van Eyk. We zagen hoe zij hun betrokkenheid omzetten in praktische no-nonsense hulp.

De eerste kennismaking met Roemenie was verwarrend. Aan de oppervlakte lijkt het een Europees land zoals we dat kennen. Pas toen we in het noordoosten aankwamen en de mensen spraken bleek hoeveel armoede er nog is in dit land. Gezondheidszorg is er verre van toegankelijk. De kwaliteit van zorg is er een stuk slechter dan bij ons.

Sinds 2010 sponsort SDB Foundation de SHJR- studiebeurzen voor verpleegkunde-studenten. Weeskinderen, en andere jongeren met minder kansen, kunnen hier een beroep op doen. Hiermee willen we het voor deze jongeren mogelijk maken om een goede opleiding te volgen. Ook streven we ernaar om met deze hulp de gezondheidszorg aldaar een positieve stimulans te geven. Dat we in ieder geval in die eerste doelstelling slagen, bleek uit de gesprekken met studenten. Eén studente verwoordde dit als volgt: 'Voor ons betekent jullie steun ontzettend veel, er zijn niet veel anderen die om onze kansen geven'.

Het afgelopen jaar behaalden de eerste 16 studenten met onze studiebeurs hun diploma. Tijdens een feestelijk bijeenkomst, waarbij we ook een presentatie over de samenwerking tussen SHJR en SDB Foundation verzorgden, besteedden we aandacht aan deze prestatie. Nu deze plekken vrij gekomen zijn, is er weer plaats voor nieuwe studenten. Een vraag die SHJR ter plekke met Jeugdzorg en andere instanties invult.

Zo continueert de hulp waarmee SHJR in 1994 startte, dat wij voor wat betreft het onderdeel gezondheidszorg sinds drie jaar van harte sponsoren en dat we in dit bezoek aan Iași en Botoșani in de praktijk zagen.

Koen Jacobs, SDB

In het nu volgende artikel leest u hoe Jan van Eyk zijn eerste kennismaking met Roemenië heeft beleefd.

In India krijg je gegarandeerd hevige diarree, In Roemenië wordt je gegarandeerd bestolen.....! Dat zijn maar een paar vooroordelen waarmee ik op het vliegveld in Eindhoven sta voor een vlucht naar Boekarest.

Daarom is mijn portemonnee ook verhuisd van mijn rechter bil naar een speciaal daarvoor ontwikkeld heuptasje. De verkoper heeft me zelfs duidelijk gemaakt dat het ding speciaal tegen "Roemenen" is gemaakt. Vanwege een speciaal aangebrachte staaldraad kunnen ze het niet doorknippen!

Later zal blijken dat het een beetje overkill is en dat ik van dat geld ook een student minstens een maand aan eten had kunnen helpen.

Jan v. Eyk

Ik ga naar Roemenië op uitnodiging van Piet en Rud van de Stichting Hulpfonds Jongeren Roemenië om daar video materiaal te schieten voor een promotiefilm. Ik vlieg er naar toe en kom in de auto met hen terug, dat is het plan.

Enkele jaren na de val van het Ceausescu regime startte Rud met hulp die daar direct nodig was. In weeshuizen, de grootste slachtoffers van dat tijdperk, werden de meest essentiële voorzieningen aangebracht, toiletten, watervoorziening, douches e.d.

Enkele jaren later veranderde het doel. De eerste nood was voorbij en Rud en Piet besloten het land te helpen door te investeren in menselijk kapitaal. De stelling "je moet mensen geen vis geven, je moet ze leren vissen" gaat ook hier op. Men beseftte dat Roemenië alleen verder geholpen kon worden door hulp aan de basis.

Met dat beeld voor ogen vertrok ik met een koffer vol met videoapparatuur en een hoofd vol ideeën naar Roemenië.

In het vliegtuig zit ik naast Erik, een zakenman uit Tilburg. Hij is getrouwd met een Roemeense, gaat op familiebezoek en veegt direct met mijn vooroordelen de vloer aan. Roemenen zijn niet beter of slechter dan Nederlanders, ze zijn anders. Ze hebben een vreselijke geschiedenis achter de rug en zijn daar nog behoorlijk van getraumatiseerd. Hij vertelt me dat ik me geen zorgen hoeft te maken over beroving. De slechte Roemenen zitten in Nederland... ha...ha...ha...!

De luchthaven van Boekarest is modern, schoon en ademt helemaal Europa. Na 3 uur lezen, koffie drinken en hangen, vertrek ik met een binnenlandse vlucht naar Iasi in het uiterste Noordoosten van het land. In Iasi, een grote universiteitsstad, studeren veel studenten van de stichting. Van daaruit zal ik Rud en Piet een week vergezellen.

Tot mijn verbazing ziet de stad er uit als een doorsnee stad in Nederland. De mensen zijn goed gekleed, de auto's van het jaar NU, geen oude Russische wrakken, de huizen goed onderhouden. Er is zelfs een Macdonalds en er zitten kinderen zoals hier te slurpen aan grote bekers Cola. Ik weet ondertussen al dat áls men werk heeft het inkomen ongeveer € 200,- tot € 300,- bedraagt. "Waar doen ze het van....?" is een vraag die ik me de hele week zal blijven stellen. Er zijn blijkbaar mechanismen die ik niet zie. Is het de familieband die elkaar op de been houdt, zijn het de contacten met het buitenland?

De dag na mijn aankomst worden studenten die een bijdrage van de organisatie vragen, geïnterviewd door Rud en Piet. Heb je nog ouders? Waar zijn die? Wat wil je gaan studeren? Waarom? Hoe waren je voorgaande resultaten? Waarom kom je bij ons? Wat is het gezinsinkomen? Wat heb je met het geld dat je kreeg, gedaan? (Een van de studentes zegt goudeerlijk, "eten gekocht...!"). Ze moet van € 60,- in de maand eten, studeren en leven. En ze is geen uitzondering. Mijn beeld van Roemenië wordt steeds verwarder.

Met mij is ook Koen Jacobs op bezoek gekomen. Koen vertegenwoordigt SDB, een stichting die investeert in medische innovaties en het daarmee verdiende geld besteedt aan goede doelen. SDB vindt dat de Stichting Hulpfonds Jongeren Roemenië zo'n doel is en sponsort daarom de opleiding van 32 studenten Verpleegkunde.

De rest van de week bezoeken we met z'n vieren diverse ziekenhuizen, opleidingen en weeshuizen die door de organisatie ondersteund worden. Je merkt duidelijk dat Roemenië onder de Russische invloedssfeer heeft gestaan. Er zijn weinig mensen die Engels spreken, Russisch was vroeger een hoofdvak op school en dus is er vrijwel altijd een tolk bij onze gesprekken aanwezig.

Dinsdagmiddag is een meeting gepland met de gesponsorde studenten Verpleegkunde, in de aula van de Universiteit. Als we onze projectie-apparatuur aan het opbouwen zijn in een sjofel lokaal met wrakke tafels en stoelen, vraagt Koen waarom we dat niet in de aula doen. Koen.... daar ben je! Je bent hier niet op de Universiteit in Amsterdam. We kunnen beiden nog veel leren.

De bijeenkomst verloopt tamelijk mat, er komen nauwelijks vragen. We hadden meer enthousiasme verwacht. Ik kan het niet laten om na afloop een paar studenten open te breken. Waarom komen er geen vragen? Zijn jullie niet geïnteresseerd of doen wij iets verkeerd? Zeg het maar. Het antwoord is unaniem en onthutsend, "we kennen jullie niet...". Dat is een deel van hun 60-jarige erfenis. Je praat niet met mensen die je niet kent.

Als we 's avonds aan tafel zitten, legt een van de professoren nog een kant van dat gedrag uit. "Ze hebben geen hoop meer. Als ze hun studie af hebben willen ze zo vlug mogelijk naar het buitenland. Helaas, ik ben te oud" ...voegt hij er nog aan toe.

Roemenië lijdt dus aan "brain drain" en dat zal duren totdat er in het land zelf perspectief is. Men heeft 60 jaar in een systeem moeten leven waar alle eigen initiatief verboden of zelfs gevaarlijk was. Is er dan geen hoop meer?

Zeker wel. We hebben "oud-studenten" bezocht die het wél gemaakt hebben, in de muziek of als lector aan de universiteit of in de research bij ASML in Veldhoven. Weeskinderen die in het oude systeem van "niemand" waren en dus volkomen kansloos.

Natuurlijk zijn dat druppels op een gloeiende plaat maar het zijn toch de bouwstenen van een nieuw Roemenië. En dat is precies waar Rud en Piet op mikken, individuele hulp. Daar heb je zicht op, dat verdwijnt niet in een groot moeras, daar heb je controle op en dáár zie je ook resultaten van.

Ontwikkelingshulp in Roemenie verschuift van de eerste levensbehoefte naar het kweken van eigen intellectuele capaciteit. Daar is de organisatie goed mee bezig.

Als we nét met de auto op weg naar huis zijn, een rit van 2100 km, worden we op een landweg aangehouden voor te snel rijden. Even dreigen we een aantal dagen extra in Roemenië te moeten blijven..... Er komt een advocaat, notaris, tolk en politie aan te pas. We worden echter gered door de directrice van het weeshuis waar we gisteren op bezoek zijn geweest. Ze wil graag wat terug doen en dat lukt. We zijn al deel van het netwerk...! Thuis op mijn werktafel liggen zelfs een aantal visitekaartjes van de politie in Suceava. Ik hoop ze niet meer nodig te hebben.

De relatie van Nederland met Roemenië

Vanouds is de verstandhouding tussen Nederland en Roemenië goed geweest, zelfs al in de communistische periode. Sedert de omwenteling in 1989 is Nederland de grootste investeerder in Roemenië, vóór landen als Duitsland en Oostenrijk.

Met andere woorden, Nederland heeft enorm veel goodwill in Roemenië. Maar daar is de laatste jaren behoorlijk de klad in gekomen. Dat begon enkele jaren geleden met het verzet van Nederland tegen de toetreding van Roemenië tot de Schengen-zone vanwege de onvoldoende corruptiebestrijding.

Over corruptiebestrijding gesproken: we zagen dit jaar voor het eerst grote aanplakbiljetten met de mededeling dat corruptie wordt bestraft met gevangenisstraffen variërend van 6 maanden tot 5 jaar. Ons werd verteld dat in Iasi een bekende specialist van een groot ziekenhuis opgepakt was; zijn patiënten moesten hem flinke bedragen toestoppen anders behandelde hij niet. In zijn bureaula werden grote sommen geld aangetroffen.

Afgelopen jaar kreeg het aanzien van Nederland een nieuwe klap. Na de toetreding van Roemenië tot de EU in 2007 heeft Nederland (en enkele andere landen) de instroom van Roemeense en Bulgaarse arbeiders mogen beperken, tot 1 januari 2014. De openlijke pogingen van Nederland om deze periode verlengd te krijgen is in Roemenië zeer slecht gevallen !

Verder waren er allerlei incidenten die de verstandhouding negatief beïnvloed hebben, zoals het arresteren van tientallen Roemeense zakkenrollers tijdens de Gay Pride in Amsterdam, de kunstroof in Rotterdam, de angst dat in 2014 een golf van Roemenen ons land komt overspoelen (80 % van de Nederlanders is tegen vrije toegang van Roemenen en Bulgaren) en het in de pers verspreide gerucht dat in Roemenië een opleiding zou bestaan tot zakkenroller.

Door het Dutch Romanian Network (o.a. uitgever van het blad "Roemenië Magazine") worden momenteel initiatieven genomen om een tegengeluid te laten horen. Waarbij men ook iets wil doen aan het algemene tekort aan kennis over Roemenië. Hiervoor krijgt men de volle medewerking van de Roemeense Ambassade. Men doet ook een beroep op stichtingen en organisaties die in Roemenië actief zijn. Wij zullen dit initiatief van harte ondersteunen.

Een groepsreis in 2014 ?

Een aangename manier om kennis over Roemenië op te doen is het maken van een reis. Onze stichting heeft al 3 groepsreizen georganiseerd, in 2008, 2010 en 2011. Op dit moment zijn we de belangstelling aan het peilen voor een 4^e reis, in mei 2014. Die zal gaan naar Transsylvanië, het westen van Roemenië. Reisdata en verdere details worden binnenkort bekend. Onze vaste reisbegeleider Levente Gál verheugt er zich op en heeft een mooie reis samengesteld, met veel "couleur locale". Mocht u belangstelling hebben dan horen we dat graag zo spoedig mogelijk.

Tot slot

U kent het motto van onze stichting: **"ECHTE HULP IS INVESTEREN IN MENSEN"**.

Als u wilt dat uw donaties aan een goed doel niet verdwijnen in dure apparaatskosten en salarissen dan bent u bij ons aan het goede adres. Onze hulp is kleinschalig en zéér direct. We hebben weinig kosten en er blijft ook in Roemenië niets aan strijkstokken hangen.

Hoe meer mensen ons werk steunen hoe beter. Misschien vindt u in uw familie- of kennissenkring personen die ons ook willen steunen. De toekomstige studenten in Roemenië zullen u dankbaar zijn !

Wij wensen alle lezers van deze Nieuwsbrief en iedereen die onze stichting een goed hart toedraagt prettige feestdagen en een voorspoedig Nieuwjaar!

Rud Leunissen, voorzitter
Gelrestraat 8A
6151 JA Munstergeleen
tel. 046 4510720
e-mail : rud@ziggo.nl

Piet Verhoeven, secretaris
Dunckellaan 19
6132 BK Sittard
tel. 046 4515006
e-mail: p.a.m.verhoeven@home.nl

Stichting Hulpfonds Jongeren Roemenië
www.hulpfondsroemenie.nl

Postbank **NL88 INGB 0007 1754 66**
Rabobank **NL84 RABO 0129 1220 33**

KvK **41073992**
ANBI **804382335**